

DREPT PROCESUAL CIVIL
Coordonator | Roxana Dan

Autori
Laura Carcia
Sergiu Cârlan
Claudia Dumitrache
Codruța Hageanu
Sorana Suciu

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ
ȘI ÎN AVOCATURĂ

**CULEGERE DE SUBIECTE
CU EXPLICAȚII
ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS**

Vol. II – Drept procesual civil

Ediția a IV-a

Universul Juridic
București
-2022-

Cuprins

Abrevieri.....	9
SUBIECTE DE LA CONCURSUL DE ADMITERE LA INSTITUTUL NAȚIONAL AL MAGISTRATURII ȘI ÎN MAGISTRATURĂ	11
Sesiunea iulie-octombrie 2016	11
Explicații	16
SUBIECTE DE LA CONCURSUL DE ADMITERE ÎN MAGISTRATURĂ	26
Sesiunea aprilie 2017.....	26
Explicații	31
SUBIECTE DE LA CONCURSUL DE ADMITERE LA INSTITUTUL NAȚIONAL AL MAGISTRATURII ȘI ÎN MAGISTRATURĂ	40
Sesiunea septembrie 2017	40
Explicații	45
SUBIECTE DE LA CONCURSUL DE ADMITERE ÎN MAGISTRATURĂ	54
Sesiunea mai 2018.....	54
Explicații	59
SUBIECTE DE LA CONCURSUL DE ADMITERE LA INSTITUTUL NAȚIONAL AL MAGISTRATURII ȘI ÎN MAGISTRATURĂ	66
Sesiunea iulie-octombrie 2018	66
Explicații	72
SUBIECTE DE LA CONCURSUL DE ADMITERE ÎN MAGISTRATURĂ	80
Sesiunea martie-iulie 2019	80
Explicații	85
SUBIECTE DE LA CONCURSUL DE ADMITERE LA INSTITUTUL NAȚIONAL AL MAGISTRATURII.....	93
Sesiunea septembrie 2019-februarie 2020.....	93
Explicații	98
SUBIECTE DE LA CONCURSUL DE ADMITERE LA INSTITUTUL NAȚIONAL AL MAGISTRATURII ȘI ÎN MAGISTRATURĂ	108
Sesiunea octombrie 2021.....	108
Explicații	113

**SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT**

STAGIAR	123
Sesiunea septembrie 2016	123
Explicații	127

**SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT**

DEFINITIV	134
Sesiunea septembrie 2016	134
Explicații	139

**SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT**

STAGIAR	146
Sesiunea septembrie 2017	146
Explicații	150

**SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT**

DEFINITIV	157
Sesiunea septembrie 2017	157
Explicații	163

**SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT**

STAGIAR	171
Sesiunea august 2018	171
Explicații	175

**SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT**

DEFINITIV	181
Sesiunea august 2018	181
Explicații	186

**SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT**

STAGIAR	193
Sesiunea martie 2019.....	193
Explicații	197

SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE	
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT	
DEFINITIV	203
Sesiunea martie 2019.....	203
Explicații	208
SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE	
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT	
STAGIAR.....	214
Sesiunea august 2019	214
Explicații	219
SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE	
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT	
DEFINITIV	227
Sesiunea august 2019	227
Explicații	232
SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ABSOLVIRE INPPA.....	232
Sesiunea noiembrie 2019.....	241
Explicații	244
SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE	
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT	
STAGIAR.....	249
Sesiunea septembrie 2020	249
Explicații	254
SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE	
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT	
DEFINITIV	262
Sesiunea septembrie 2020	262
Explicații	268
SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE	
AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT	
STAGIAR.....	277
Sesiunea septembrie 2021	277
Explicații	282

SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT

DEFINITIV 292

Sesiunea septembrie 2021 292

Explicații 298

SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT

STAGIAR..... 307

Sesiunea aprilie 2022..... 307

Explicații 312

SUBIECTE DE LA EXAMENUL DE ADMITERE ÎN PROFESIA DE AVOCAT, PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE AVOCAT

DEFINITIV 321

Sesiunea aprilie 2022..... 321

Explicații 327

Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură

Sesiunea iulie-octombrie 2016

1. În virtutea rolului judecătorului în aflarea adevărului în procesul civil:

- a. sub sancțiunea nulității hotărârii, judecătorul are obligația să ordone din oficiu administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- b. judecătorul poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii;
- c. într-un litigiu având ca obiect executarea unui act juridic încheiat cu nesocotirea unei norme juridice care ocrotește un interes general, judecătorul se va pronunța prin dispozitivul hotărârii asupra nulității absolute a actului juridic, invocată din oficiu, chiar în lipsa formulării de către una dintre părți a unei cereri în acest sens.

2. Potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă din 2010 referitoare la aplicarea în timp a legii de procedură civilă:

- a. dispozițiile legii noi de procedură se aplică de la data intrării ei în vigoare și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche;
- b. condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstituite și a prezumțiilor legale sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor ori, după caz, a săvârșirii faptelor juridice care fac obiectul probațiunii;
- c. administrarea probelor se face potrivit legii în vigoare la data administrării lor.

3. Constituie mijloc procesual care se include în noțiunea de acțiune civilă:

- a. cererea prin care reclamantul înlocuiește o cerere în constatarea dreptului său de proprietate cu o cerere în revendicare;
- b. excepția autorității de lucru judecat, invocată de pârât, însă numai în măsura în care acesta face dovada existenței identității de obiect, părți și cauză dintre procese;
- c. apărarea pârâtului prin care acesta invocă nulitatea absolută a actului juridic a cărui executare este pretinsă de către reclamant prin cererea de chemare în judecată.

4. Dacă în cursul unui proces având ca obiect revendicare imobiliară, dreptul litigios constând în dreptul de proprietate privată asupra imobilului este transmis printr-un contract de vânzare încheiat de către pârât cu un terț:

- a. pârâtul este obligat să formuleze cerere de intervenție forțată de arătare a titlului dreptului pentru atragerea terțului în proces;
- b. instanța va repune în discuție excepțiile procesuale de ordine publică soluționate până la momentul la care terțul a intervenit sau a fost introdus în cauză;
- c. dacă pârâtul este scos din proces, judecata va continua între reclamant și terț, existând posibilitatea ca terțul să fie obligat prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța în cauză, în măsura în care pretențiile reclamantului se dovedesc a fi întemeiate.

5. Nu este incompatibil:

a. judecătorul căruia, într-un proces de partaj, judecat definitiv, îi este repartizată spre soluționare contestația în anulare declarată împotriva încheierii de admitere în principiu pronunțată de acesta și împotriva sentinței pronunțate de alt judecător în aceeași pricină, al cărei motiv constă în nelegala citare a contestatorului reclamant pe parcursul întregului proces, la care nu a fost prezent;

b. judecătorul, fost avocat, care a reprezentat partea doar la primul termen de judecată, în aceeași cauză, ce i-a fost repartizată în prezent spre soluționare;

c. judecătorul care a soluționat anterior o cauză similară, între alte părți, în care s-a pus în discuție aceeași problemă de drept.

6. Declarația de abținere a judecătorului împotriva căruia s-a formulat o cerere de recuzare, de către una dintre părți, pentru același motiv de incompatibilitate:

a. se pune în discuție contradictorie a părților;

b. se poate formula atât în scris, cât și verbal în ședință, fiind consemnată în încheiere;

c. se judecă după soluționarea cererii de recuzare, pentru a se putea cerceta dacă declarația de abținere a rămas sau nu fără obiect.

7. Este parte în procesul civil:

a. reclamantul minor cu capacitate de exercițiu restrânsă, chiar dacă nu are ocrotitor legal;

b. intervenientul accesoriu, de la data pronunțării încheierii prin care este admisă în principiu cererea sa de intervenție, chiar dacă este formulată într-o contestație în anulare;

c. curatorul special, citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului, atunci când instanța a încuviințat citarea acestuia din urmă prin publicitate.

8. Într-un proces având ca obiect încetarea stării de coproprietate asupra unui bun:

a. procurorul nu poate să pună concluzii, chiar dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și intereselor cetățenilor;

b. este admisibilă cererea de arătare a titularului dreptului formulată de pârâtul care pretinde că deține bunul pentru altul;

c. instanța va pune în discuție necesitatea introducerii în cauză a celorlalți coproprietari, dacă aceștia nu au fost chemați în judecată de către părțile inițiale.

9. În cazul deținuților, părți în procesul civil:

a. locul citării acestora este administrația locului de deținere;

b. aceștia se citează la fiecare termen, cu excepția cazului când au termen în cunoștință;

c. în ipoteza divorțului din culpa soților, în fața instanțelor de fond, trebuie să se înfățișeze în persoană.

10. Spre deosebire de nulitatea relativă a actelor de procedură, nulitatea absolută:

a. lipsește de efecte actele de procedură efectuate cu nerespectarea cerințelor legale;

- b. poate fi invocată chiar de cel care a cauzat neregularitatea procedurală prin propria faptă;
- c. împiedică actele de procedură să producă alte efecte juridice decât cele care decurg din natura lor proprie.

11. În etapa verificării admisibilității în principiu, termenul de exercitare a apelului împotriva încheierii date în primă instanță de respingere ca inadmisibilă a cererii de chemare în garanție, pronunțată în data de 22 august 2016 (luni) și comunicată în data de 23 august 2016 (marți), se împlinește la data de:

- a. 26 august 2016 (vineri), pentru toate părțile;
- b. 29 august 2016 (luni), pentru partea care a lipsit;
- c. 29 august 2016 (luni), pentru partea care a fost prezentă.

12. Atunci când cererea de chemare în judecată a fost formulată împotriva mai multor pârâți persoane fizice:

- a. dacă unul dintre pârâți a fost chemat în judecată numai în scopul sesizării instanței competente pentru el, oricare dintre pârâți poate invoca necompetența la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe;
- b. dacă printre pârâți sunt și obligați accesoriu, cererea se poate introduce la instanța competentă pentru oricare dintre debitorii principali sau accesorii;
- c. dacă numai unul dintre pârâți are domiciliul cunoscut, iar celorlalți pârâți nu li se cunoaște nici domiciliul și nici reședința, cererea poate fi introdusă numai la instanța în circumscripția căreia se află domiciliul reclamantului.

13. Când reclamantul a sesizat instanța cu mai multe capete principale de cerere întemeiate pe fapte ori cauze diferite, fără o strânsă legătură între ele:

- a. competența materială se stabilește în raport cu valoarea sau, după caz, cu natura ori obiectul fiecărei pretenții în parte;
- b. dacă unul dintre capetele de cerere este de competența materială a altei instanțe, instanța sesizată nu poate dispune disjungerea și declinarea în mod corespunzător a competenței;
- c. instanța competentă să le soluționeze se determină ținându-se seama de acea pretenție care atrage competența unei instanțe de grad mai înalt.

14. Conexarea mai multor procese se poate dispune, chiar dacă se înlătură aplicarea unor norme, de:

- a. competență materială;
- b. competență generală;
- c. competență teritorială de ordine privată.

15. În etapa regularizării cererii de chemare în judecată:

- a. împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată reclamantul va putea formula numai cerere de reexaminare, care se va soluționa în camera de consiliu, cu citarea părților, de către un alt complet al instanței respective;

b. prin admiterea cererii de reexaminare, asupra măsurii anulării cererii de chemare în judecată se va putea reveni când aceasta a fost dispusă eronat;

c. poate interveni anularea cererii de chemare în judecată pentru neîndeplinirea procedurii prealabile impuse de o normă de ordine publică.

16. Mărturisirea judiciară:

a. poate fi obținută numai prin intermediul interogatoriului;

b. poate fi divizată împotriva autorului atunci când cuprinde fapte distincte și care nu au legătură între ele;

c. poate fi revocată dacă se face dovada că a fost urmarea unei erori de drept scuzabile.

17. Nu poate fi invocată pentru prima dată în apel:

a. necompetența generală;

b. perimarea cererii de chemare în judecată;

c. lipsa dovezii calității de reprezentant înaintea primei instanțe.

18. Suspendarea judecării este lăsată la aprecierea instanței atunci când:

a. dezlegarea cauzei depinde în întregime de existența sau inexistența unui drept care formează obiectul unei alte judecări;

b. toate părțile o cer;

c. desfășurarea normală a procesului este împiedicată, din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor stabilite în cursul judecării, potrivit legii.

19. În cazul achiesării pârâtului la pretențiile reclamantului:

a. hotărârea primei instanțe dată în baza recunoașterii pârâtului este executorie de drept de la data pronunțării;

b. hotărârea primei instanțe dată în baza recunoașterii pârâtului poate fi atacată numai cu apel la instanța ierarhic superioară;

c. când recunoașterea pretențiilor a fost făcută înaintea instanței de apel, hotărârea primei instanțe va fi anulată în măsura recunoașterii, dispunându-se admiterea, în mod corespunzător, a cererii.

20. În procedură contencioasă, autoritatea de lucru judecat:

a. privește și încheierea premergătoare, rămasă definitivă, prin care instanța respinge ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale active;

b. nu există între două procese cu identitate de părți, obiect și cauză, atunci când, în al doilea proces, reclamantul din primul proces are calitatea de pârât;

c. poate fi invocată în recurs, iar, ca efect al admiterii excepției, recurentului i se poate crea o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.

21. Potrivit principiului echipolenței, termenul pentru declararea apelului începe să curgă de la data la care:

a. hotărârea primei instanțe a fost comunicată odată cu încheierea de încuviințare a executării silite;

- b. partea a cerut comunicarea hotărârii primei instanțe către o altă parte;
- c. o parte a formulat cerere de îndreptare a erorii materiale strecurate în dispozitivul hotărârii primei instanțe.

22. Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate:

- a. în materie de expropriere;
- b. asupra unei cereri în grănițuire, însă numai dacă valoarea obiectului său este de până la 500.000 lei inclusiv;
- c. asupra unei cereri posesorii.

23. Este inadmisibilă contestația în anulare prin care se invocă:

- a. omisiunea instanței de recurs de a se pronunța asupra excepției de perimare a cererii de recurs;
- b. faptul că dezlegarea recursului este rezultatul unei greșeli materiale constând în reținerea eronată a datei la care s-a depus cererea de recurs;
- c. faptul că hotărârea instanței de apel, nesusceptibilă de recurs, a fost pronunțată cu încălcarea normelor referitoare la alcătuirea instanței și, deși se invocase excepția corespunzătoare, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra acesteia.

24. Între cererea de sechestrul asigurător, cererea de ordonanță președințială și cererea de asigurare a probelor, există următoarele asemănări:

- a. au caracter necontencios și se judecă în camera de consiliu, de urgență și cu precădere;
- b. se soluționează întotdeauna prin hotărâre judecătorească supusă numai apelului;
- c. hotărârea judecătorească de admitere a cererii este executorie.

25. În materia contestației la executare:

- a. sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Codului de procedură civilă privind verificarea cererii și regularizarea acesteia;
- b. în cazul predării silite a bunurilor imobile, contestația se poate introduce și la judecătoria de la locul situării imobilului, dacă imobilul se află în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța de executare;
- c. contestatorul își poate modifica cererea inițială adăugând motive noi de contestație dacă, în privința acestora din urmă, este respectat termenul de exercitare a contestației la executare.

Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură

Sesiunea iulie-octombrie 2016

Explicații

1. b [art. 10, art. 22 alin. (2), (3), (6), art. 254 alin. (5), (6) C. pr. civ.]

a – răspuns greșit, față de dispozițiile art. 22 alin. (2) C. pr. civ. coroborate cu art. 254 alin. (5) C. pr. civ., care reglementează posibilitatea judecătorului de a dispune administrarea probelor (nu obligația) pe care le consideră necesare, legiuitorul indicând, totodată, prin art. 254 alin. (6) C. pr. civ., că părțile nu pot invoca în căile de atac omisiunea instanței de a ordona din oficiu probe pe care ele nu le-au propus și administrat în condițiile legii, dând astfel prevalență principiului esențial al procesului civil potrivit căruia părțile au obligația să-și probeze pretențiile și apărările, reglementat de art. 10 C. pr. civ.;

b – răspuns greșit, față de prevederile art. 22 alin. (3) C. pr. civ., care reglementează expres posibilitatea judecătorului de a dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii;

c – răspuns greșit, față de dispozițiile art. 22 alin. (6) C. pr. civ., care impun judecătorului să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel. Or, într-un litigiu având ca obiect executarea unui act juridic încheiat cu nesocotirea unei norme juridice care ocrotește un interes general, judecătorul va putea pune în discuție o cauză de nulitate absolută a actului juridic, pe care dacă o găsește întemeiată va trebui să respingă cererea de chemare în judecată, dar nu va putea constata nulitatea contractului/anularea contractului, în lipsa formulării de către una dintre părți a unei cereri în acest sens, o astfel de conduită încălcând principiul disponibilității părților, care prevalează într-o atare situație.

2. b, c (art. 24, art. 25, art. 26 C. pr. civ.)

a – răspuns greșit, față de prevederile art. 24-25 C. pr. civ., care instituie regula potrivit căreia dispozițiile legii noi de procedură nu se aplică proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, acestea rămânând supuse legii vechi sub care au început;

b, c – răspunsuri corecte. Potrivit art. 26 alin. (1) C. pr. civ., condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstruite și a prezumțiilor legale sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor ori, după caz, a săvârșirii faptelor juridice care fac obiectul probațiunii.

Același articol, la alin. (2), prevede că administrarea probelor se face potrivit legii în vigoare la data administrării lor.

3. a, c (art. 29, art. 30 C. pr. civ.)

a, c – răspunsuri corecte. Prin acțiune civilă se înțelege, potrivit art. 29 C. pr. civ., ansamblul mijloacelor procesuale prevăzute de lege pentru protecția dreptului subiectiv pretins de către una dintre părți sau a unei alte situații juridice, precum și asigurarea apărării părților în proces. Cu alte cuvinte, acțiunea civilă se compune din toate cererile, excepțiile și apărările formulate pe parcursul unui proces civil. Față de această definiție, atât cererea adițională precizatoare (modificatoare) prevăzută de art. 204 alin. (2) C. pr. civ., prin care reclamantul înlocuiește o cerere în constatarea dreptului său de proprietate cu o cerere în revendicare, cât și apărarea pârâtului prin care acesta invocă nulitatea absolută a actului juridic a cărui executare este pretinsă de către reclamant prin cererea de chemare în judecată constituie mijloace procesuale care compun acțiunea civilă;

b – răspuns greșit, deoarece excepția autorității de lucru judecat invocată de pârât, indiferent dacă acesta face dovada existenței identității de obiect, părți și cauză dintre procese sau nu, reprezintă un mijloc procesual specific acțiunii civile. Cu alte cuvinte, orice excepție invocată, indiferent de soluția pronunțată asupra ei, reprezintă un mijloc procesual care compune acțiunea civilă.

4. c [art. 39 alin. (2), art. 75 C. pr. civ.]

a – răspuns greșit, deoarece, în situația în care, în cursul unui proces având ca obiect revendicare imobiliară, dreptul litigios constând în dreptul de proprietate privată asupra imobilului este transmis printr-un contract de vânzare încheiat de către pârât cu un terț, suntem în situația unei transmiteri a calității procesuale pasive cu titlu particular între vii în sensul art. 39 C. pr. civ., și nu a unei situații care să reclame intervenția forțată sub forma arătării titularului dreptului. Instituția procesuală a intervenției forțate sub forma cererii de arătare a titularului dreptului, potrivit art. 75 C. pr. civ., se subsumează situației în care pârâtul deține bunul pentru altul sau exercită în numele altuia un drept asupra bunului, pe când în situația din ipoteza grilei pârâtul a fost proprietarul bunului până la momentul vânzării care a avut loc în timpul procesului și în prezent nu mai are niciun drept asupra acestuia;

b – răspuns greșit, față de prevederile art. 39 alin. (2) C. pr. civ., care dispun că, *dacă înstrăinătorul sau, după caz, succesorul universal ori cu titlu universal al acestuia este scos din proces, judecata va continua numai cu succesorul cu titlu particular care va lua procedura în starea în care se află la momentul la care acesta a intervenit sau a fost introdus în cauză, ceea ce înseamnă, implicit, că nu se vor repune în discuție excepțiile procesuale soluționate până la momentul intervenirii acestuia în proces;*

c – răspuns corect, raportat la prevederile art. 39 alin. (2) C. pr. civ., text care reglementează situația în care, *dacă înstrăinătorul sau, după caz, succesorul universal ori cu titlu universal al acestuia este scos din proces, judecata va continua numai cu succesorul cu titlu particular, care va lua procedura în starea în care se află la momentul la care acesta a intervenit sau a fost introdus în cauză.* Având în vedere că terțul ia poziția pârâtului, este evident că, în situația în care pretențiile reclamantului se dovedesc întemeiate, acesta va fi obligat de către instanța de judecată la conduita solicitată prin cerere.

5. c (art. 41, art. 42 C. pr. civ.)

a – răspuns greșit. Potrivit art. 41 alin. (1) C. pr. civ., este incompatibil judecătorul care a pronunțat o încheiere interlocutorie sau o hotărâre prin care s-a soluționat cauza acesta neputând judeca aceeași pricină în apel, recurs, contestație în anulare sau revizuire și nici după trimiterea spre rejudecare. Astfel, situația indicată în ipoteza grilei, respectiv că, după un proces de partaj, judecat definitiv, îi este repartizată spre soluționare judecătorului X contestația în anulare declarată împotriva încheierii de admitere în principiu pronunțată de același judecător X și împotriva sentinței pronunțate de alt judecător în aceeași pricină, al cărei motiv constă în nelegala citare a contestatorului reclamant pe parcursul întregului proces, la care nu a fost prezent, se subsumează cazului de incompatibilitate prevăzut de art. 41 alin. (1) C. pr. civ., încheierea de admitere în principiu fiind o încheiere interlocutorie, iar și față de aceasta își susține motivul de contestație;

b – răspuns greșit, raportat la dispozițiile art. 41 alin. (2) C. pr. civ., care prevăd că nu poate lua parte la judecată cel care a fost martor, expert, arbitru, procuror, avocat, asistent judiciar, magistrat-asistent sau mediator în aceeași cauză;

c – răspuns corect. Astfel, nu poate fi găsit incompatibil din prisma prevederilor art. 41-42 C. pr. civ. judecătorul care a soluționat anterior o cauză similară, între alte părți, în care s-a pus în discuție aceeași problemă de drept, nefiind niciun text legal care să instituie o incompatibilitate într-o astfel de situație;

6. b (art. 43, art. 48, art. 51 C. pr. civ.)

a – răspuns greșit, raportat la prevederile art. 51 alin. (1) C. pr. civ., text care reglementează procedura de soluționare a cererii de abținere potrivit căreia instanța hotărăște de îndată, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultându-l pe judecătorul recuzat sau care a declarat că se abține, numai dacă apreciază că este necesar, în aceleași condiții, instanța putând asculta și părțile. Astfel, față de textul redat mai sus, este cert că soluționarea cererii se face, ca regulă, fără prezența părților sau a judecătorului, excepția constând în ascultarea părților pentru soluționarea cererii de recuzare/abținere.

b – răspuns corect, raportat la prevederile art. 43 C. pr. civ., care dispun faptul că declarația de abținere se face în scris de îndată ce judecătorul a cunoscut existența cazului de incompatibilitate sau verbal în ședință, fiind consemnată în încheiere;

c – răspuns greșit, față de prevederile art. 48 alin. (2) C. pr. civ., care dispun că cererea de abținere se soluționează cu prioritate față de cererea de recuzare;

7. a, b [art. 55, art. 58, art. 63, art. 65 alin. (1), art. 167 C. pr. civ.]

a – răspuns corect. Potrivit art. 55 C. pr. civ., sunt părți *reclamantul și pârâtul, precum și, în condițiile legii, terțele persoane care intervin voluntar sau forțat în proces.*

Faptul că reclamantul minor nu este asistat potrivit legii în procesul demarat nu îl descalifică din poziția de reclamant, ci face ca actele acestuia să fie anulabile, în condițiile art. 57 alin. (5) și (6) C. pr. civ.;

b – răspuns corect; potrivit art. 65 alin. (1) C. pr. civ., *intervenientul devine parte în proces numai după admiterea în principiu a cererii sale;* prin urmare, intervenientul

accesoriu devine parte în litigiu de la data pronunțării încheierii prin care este admisă în principiu cererea sa de intervenție, chiar dacă este formulată într-o contestație în anulare, necontând faza în care se afla litigiul sau obiectul cererii principale;

c – răspuns greșit; curatorul special, fiind un reprezentant judiciar, nu este parte în proces prin raportare la definiția dată de legiuitor noțiunii de parte, astfel cum a fost redată mai sus.

8. b, c [art. 92 alin. (1) și (2), art. 75 alin. (1), art. 78 alin. (2) C. pr. civ., art. 684 alin. (2) C. civ.]

a – răspuns greșit, față de prevederile art. 92 alin. (2) C. pr. civ., care dispun că procurorul poate să pună concluzii în orice proces civil, inclusiv într-un proces de partaj, în oricare fază a acestuia, dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și intereselor cetățenilor;

b – răspuns corect; având în vedere că acțiunea de partaj este o acțiune reală, cererea de intervenție forțată sub forma arătării titularului dreptului devine admisibilă potrivit art. 75 alin. (1) C. pr. civ., în situația în care cel chemat în judecată în calitate de pârât indică faptul că bunul nu îl deține pentru sine, respectiv că exercită un drept asupra bunului pentru o altă persoană;

c – răspuns corect, raportat la prevederile art. 78 alin. (2) C. pr. civ. coroborate cu cele ale art. 684 alin. (2) C. civ., care dispun că *partajul făcut fără participarea tuturor coproprietarilor este lovit de nulitate absolută*, instanța va pune în discuție necesitatea introducerii în cauză a celorlalți coproprietari, dacă aceștia nu au fost chemați în judecată de către părțile inițiale, sub sancțiunea respingerii ca inadmisibilă.

9. a [art. 155 alin. (1) pct. 11 C. pr. civ., art. 229 alin. (4) C. pr. civ., art. 921 alin. (1) C. pr. civ.]

a – răspuns corect, vizavi de prevederile art. 155 alin. (1) pct. 11 C. pr. civ., care dispun expres că, în cazul deținuților, locul citării acestora este administrația locului de deținere;

b, c – variante greșite de răspuns. Potrivit art. 229 alin. (4) C. pr. civ., instituția termenului în cunoștință nu este aplicabilă în cazul deținuților, aceștia urmând a fi citați la fiecare termen de judecată.

În ceea ce privește regula potrivit căreia în materia divorțului prezența personală a soților este obligatorie, cazul deținuților reprezintă o excepție de la această regulă, materializată în prevederile art. 921 alin. (1) C. pr. civ.

10. b [art. 174, art. 179 alin. (4) C. pr. civ.]

a, c – răspunsuri greșite, acestea reprezentând aspecte comune celor două tipuri de nulități raportat la prevederile art. 174 alin. (1) C. pr. civ., text care definește nulitatea în general, ca fiind sancțiunea care lipsește de efecte actele de procedură efectuate cu nerespectarea cerințelor legale, precum și față de prevederile art. 179 alin. (4) C. pr. civ. care dispun că nulitatea unui act juridic nu împiedică actele de procedură să producă alte efecte juridice decât cele care decurg din natura lor proprie;

b – răspuns corect. Observăm că grila urmărește să surprindă diferențele dintre nulitatea relativă a actelor de procedură și cea absolută, iar răspunsurile indicate la lit. a și c reprezintă aspecte comune celor două tipuri de nulități. În ceea ce privește nulitatea absolută, îi este specific doar acesteia faptul că poate fi invocată chiar de cel care a cauzat neregularitatea procedurală prin propria faptă, această regulă putând fi desprinsă din prevederile art. 178 alin. (1) C. pr. civ., care dispun că nulitatea absolută poate fi invocată de orice parte din proces, de judecător sau, după caz, de procuror, în orice stare a judecății cauzei, dacă legea nu prevede altfel.

11. b, c [art. 74 alin. (2), art. 64 alin. (4), art. 181 alin. (2), art. 182 C. pr. civ.]

a – răspuns greșit, față de modalitatea de calcul pe zile libere a termenului de exercitare a căii de atac de 5 zile, prevăzut de art. 64 alin. (4) C. pr. civ.;

b, c – răspunsuri corecte. Astfel, termenul de 5 zile prevăzut de art. 64 alin. (4) C. pr. civ. începe să curgă pentru partea lipsă de la comunicare, iar pentru partea prezentă, de la pronunțare; în prima situație, termenul calculat pe zile libere se va împlini în data de 29 august 2016, iar pentru partea prezentă termenul se va împlini în data de 28 august 2016, dar, fiind o zi de duminică, deci nelucrătoare, acesta se va proroga în condițiile art. 181 alin. (2) C. pr. civ. până luni, data de 29 august 2018.

12. a (art. 108, art. 112 C. pr. civ.)

a – răspuns corect, vizavi de prevederile art. 112 alin. (2) C. pr. civ., care dispun că, atunci când cererea de chemare în judecată a fost formulată împotriva mai multor pârâți, dacă unul dintre pârâți a fost chemat în judecată numai în scopul sesizării instanței competente pentru el, oricare dintre pârâți poate invoca necompetența la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe;

b – răspuns greșit. Potrivit art. 112 alin. (1) C. pr. civ., atunci când cererea de chemare în judecată a fost formulată în contradictoriu cu mai mulți pârâți, aceasta poate fi introdusă la instanța competentă pentru oricare dintre aceștia; în cazul în care printre pârâți sunt și obligați accesorii, cererea se introduce la instanța competentă pentru oricare dintre debitorii principali;

c – răspuns greșit; reținem că, în situația în care cererea de chemare în judecată a fost formulată împotriva mai multor pârâți persoane fizice și numai unul dintre pârâți are domiciliul cunoscut, iar celorlalți pârâți nu li se cunoaște nici domiciliul și nici reședința, competența se va stabili prin raportare la domiciliul/sediul acestuia, potrivit art. 107 C. pr. civ.

13. a (art. 99 C. pr. civ.)

a – răspuns corect. Potrivit art. 99 alin. (1) C. pr. civ., atunci când reclamantul a sesizat instanța cu mai multe capete principale de cerere întemeiate pe fapte ori cauze diferite, fără o strânsă legătură între ele, competența (inclusiv cea materială) se stabilește în raport cu valoarea sau, după caz, cu natura ori obiectul fiecărei pretenții în parte;

b – răspuns greșit, prin raportare la prevederile art. 99 alin. (1) teza finală C. pr. civ., care dispun că, dacă unul dintre capetele de cerere este de competența altei instanțe,